

Τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον εἶναι ὄντω κεν-
 ἴησεις τῆς ψυχῆς· ἴσως ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤ-
 θελεν ἔχει οὐδεμίαν ψυχικὴν ταραχὴν, εἴαν
 δὲν εἶχεν ιδέαν τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ
 μέλλος, πλην τότε θὰ ἦτο ἴσως κατώτερος
 τῶν ἀλόγων ζῶων, εἴαν ἐστρεφεῖτο τὴν ιδέαν
 ταύτην.

Ἐάν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐχαλίνου τοὺς φι-
 λοδόξους καὶ πλεονεκτικοὺς σκοποὺς του, ὁ
 κόσμος ἤθελεν εἶσθαι εὐδαιμονέστερος, με-
 τοῦτο δὲν ἐννοῶ νὰ μὴ φροντίζωμεν περὶ τῆς
 αὐξήσεως τῆς ἰδίας μας περιουσίας καὶ δό-
 ξης, πράγμα τὸ ὁποῖον φέρει πολλάκις νέ-
 κρωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ λέγω νὰ ἔ-
 χωμεν ὀρθοὺς καὶ συγχωρημένους, οὐχὶ δὲ
 παραλόγους καὶ ἐπιβλαβεῖς σκοποὺς φιλο-
 δοξίας καὶ πλεονεξίας· ὅσα δὲν μᾶς εἶναι ἀ-
 πολύτως ἀναγκαῖα δὲν πρέπει μετὰ μεγάλου
 πόθου καὶ κόπου νὰ τὰ ζητῶμεν· διότι καὶ
 χωρὶς αὐτοῦ, δυνάμεθα νὰ ζῶμεν καλῶς· εἶ-
 ναι δίκαιον νὰ μεταχειριζόμεθα πᾶν μέσον
 νόμιμον ὅπως ποριζόμεθα τὰ πρὸς τὸ ζῆν
 μας ἀναγκαῖα διὰ τῆς ἐργασίας, δι' αὐτῆς
 θέλομεν ὠφελῆσαι πρῶτον ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ
 ἀκολουθῶς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν.

Ἐάν θέλωμεν νὰ ζήσωμεν με ὀλιγωτέραν
 τῆς ψυχῆς ταραχὴν, πρέπει νὰ περιορίζωμεν
 τὰς ἀνάγκας μας, πρέπει νὰ υποκρίπτωμεν
 ἀγογγύστως εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος
 μας· ἐμβαθῆς ἐξήγησις αὐτῶν μακρὰν ἀφ'
 ἡμῶν, δὲν πρέπει ὁμως νὰ εἴμεθα καὶ ἀδιά-
 φοροι εἰς τὰς χρεῖας τῆς κοινωνίας ἐν ἣ ζῶμεν,
 οὐδὲ πάλιν νὰ ταρασσόμεθα διὰ τὰς ἐν αὐ-
 τῇ συμβαινούσας καταχρήσεις· διότι αἱταὶ
 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλείψουν ὀλοειῶς,
 οὔτε ὁμως νὰ μισῶμεν ἢ νὰ θέτωμεν ἐμπό-
 διον εἰς τὴν ἐνδεχομένην αὐτοῦ διορθωσίν·
 διότι θέλομεν δεῖξει ὅτι εἴμεθα ἢ πονηροὶ
 ἢ ἀνόητοι, ἀλλὰ καὶ ἂν, ἐπιθυμοῦντες τὴν
 διορθωσιν αὐτοῦ, γινώμεθα ἅπανθρωποι,
 ἐπίσης τοιοῦτοι θὰ κατανηήσωμεν καὶ μά-
 λιστα εἰς βαθμὸν ἀνώτερον· πρέπει μὲν νὰ
 λυπώμεθα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ ἀδικίας,
 ὄχι ὅμως νὰ καταστήσωμεν ἐπὶ προσφάσει
 ζήλου εἰς μισανθρωπίαν, ζητοῦντες τὴν παύ-
 σιν αὐτοῦ, διὰ τῆς χύσεως ἀθροιστῶν αἰ-
 μάτων· ἡ ἱστορία καὶ ἔτι ζῶντα παραδείγ-
 ματα μᾶς διδάσκουσιν ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος
 σπανίως δύναται νὰ κανοίση τὰς πράξεις
 τῶν ἀνθρώπων, ὁ λόγος τοῦ τοιοῦτου εἶναι
 πολλάκις καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς σοφοὺς ἢ ἄλ-
 λως ἡ αἰτία ἀκατάληπτος.

Ὅθεν ὁποιαδήποτε τέχνην ἢ ἐπιστήμην
 ἐπαγγελλόμεθα καὶ ὁποιαδήποτε θέσιν κοι-
 νωρικὴν ἔχομεν, πρέπει νὰ συνειθίσωμεν ὅσον
 εἶ δυνατόν με ὀλιγωτέραν ψυχῆς ταραχὴν

νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μεταβολὰς· αἱ φαινόμε-
 ναι τῆς κοινωνίας ἀνωμαλῖαι, δὲν πρέπει νὰ
 μᾶς ἀντικόπτουν ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
 καθηκόντων μας.

Τότε ἀληθῶς οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐνάρετοι,
 ὅταν καὶ χωρὶς ν' ἀνταμείβονται διὰ τὰς ἀ-
 ρετὰς των διατηροῦν αὐτὰς, εἴαν ἀνταμει-
 φθῶσι καλῶς· εἰδὲ μὴ, αὐταὶ διατηροῦνται
 καὶ ἄνευ ἀνταμοιβῆς, εἴαν ἀληθῶς ἴσοι.
 Πῦρ κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς στάχυος εἶναι
 ζωηρότερον.

Ἄς πιστεύωμεν δὲ ἀδιστακτικῶς, ὅτι λαμ-
 πρὰ μέγαλα καὶ κλίται με χρυσὰ ὑφάσμα-
 τα σκεπασμένα καὶ ἀσιατικὴ μεγαλοπρέ-
 πεια δὲν καταπραῦνον ταρασσομένην ψι-
 χὴν καὶ καρδίαν· ἔχοντες λοιπὸν σταθερὰν
 πρὸς τὰ καλὰ κλίσιν καὶ κατὰ πρῶτον εἰτὸς
 ἡμῶν αὐτοῦ ζητοῦντες τὴν εὐδαιμονίαν, ἄ-
 νανακράζωμεν, ὦ ἀγαραξία τῆς ψυχῆς! Θέλ-
 γητρον τοῦ βίου καὶ στήριγμα τῆς εὐδαιμο-
 νίας καὶ μακαριότητος, αὐτοκράτορες καὶ βα-
 σιλεῖς καὶ οἱ μέγιστοι ἐν τῷ κόσμῳ ἄρχοντες,
 εὐχαρίστως ἤθελον, ἂν ἠδύναντο, ἀνταλλά-
 ξει μετὰ σοῦ τὰ λαμπρὰ των στέμματα καὶ
 τὰς πορφύρας, πλην σὺ δὲν ἀνταλλάττεσαι,
 εἶσαι δῶρον τοῦ ὑψίστου· ὅθεν πολλάκις με-
 μακροσμένη τῶν μεγάλων καὶ περιφανῶν ἀν-
 θρώπων, μεταβαίνεις παραδόξως πρὸς εἰς
 πτωχοτάτας οἰκογενείας καὶ κατοικεῖς εἰς ἀ-
 θῶας καὶ καθαράς καρδίας.

K.

ΠΕΡΙ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Ἡ καλουμένη Αἴγυπτος ἤρχιζε νὰ κατοικῆται ἀπὸ
 τὸ ἄνω μέρος, τὸ μεσημβρινὸν τὸ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν
 (τανῶν Νουβίαν καὶ Ἀβουσιάν) ὅθεν δῆλον ὅτι ὁ
 πρῶτος κατοικῆσας τὴν Αἴγυπτον λαὸς ἦτον ἀποικία
 ἢ ἀπόμειρα τῶν Αἰθιοπῶν τούτων προχωρήσασα ἐπὶ τὰ
 πρόσω· φαίνεται δὲ ὁ κατοικισμὸς τῆς Αἴγυπτου, γι-
 νόμενος βραδέως καὶ βαθμηδὸν καθ' ὅσον ἐφ' ἕρρισκον
 τὰ μέσα νὰ κάμωσι κατοικήσιμον τοιαύτην γῆν κατα-
 κλυζομένην καὶ θαλασσομένην ἐπετείως ἀπὸ τὸν Νεῖ-
 λον, καὶ ἐντεῦθεν προῆλθον τρεῖς στάσεις τοῦ κατοι-
 κισμοῦ, ὅθεν ἡ Αἴγυπτος ὠνομάσθη ἄνω, κάτω καὶ
 μεσαία Αἴγυπτος. — Καὶ τῆς μὲν ἄνω Αἴγυπτου
 πρωτεύουσα ὑπῆρξεν αἱ περιώνυμοι καὶ παρ' Ὀμήρῳ
 Ἐκατόμυλοι Ὀθβαί τῆς ὁποίας ἡ θαυμαστὴ περιγραφή
 παρὰ Θεοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ δεικνύει τρανῶς, ὅτι
 ἐχρημάτισε πολλοὺς αἰῶνας πρωτεύουσα, καὶ ὅτι οἱ
 Αἴγυπτιοὶ ἐνδιέτριψαν εἰς τὴν ἄνω Αἴγυπτον χρόνον
 ἱκανὸν πρὶν ἢ προχωρήσωσιν εἰς τὴν μεσαίαν. — Τῆς
 δὲ μεσαίας πρωτεύουσα ὑπῆρξεν ἡ Τάνις ἢ Ἡλιούπολις,

χρηματίσασα και αὐτὴ πολλοὺς αἰῶνας ὡς ἐκ τοῦ Ἡρόδοτου φανερόν. — Τῆς δὲ κάτω Αἰγύπτου τῆς καὶ Δέλτα καλουμένης πρωτεύουσα ἐγένετο ἡ Μέμφις (ταῦν Κάϊρον) καὶ αὐτὴ διετέλεσεν ἐπὶ τέλους.

Πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀναφέρεται ὁ Μῆτης 2188 π. χ. ἦγουν 6 ἔτη μετὰ τὴν πυργοποιίαν κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ Ὀπείριου· κτήτωρ δὲ τῶν Θηβῶν ἀναφαίνεται ὁ Βούσιρις· ὁ δὲ Ὄσυμεντίας κτήτωρ τῆς Γάνεως καὶ τοῦ περιφημοῦ ἐκείνου ἀνακτορίου τοῦ ὀνομαζομένου ἀνακτορον τοῦ Ὄσυμεντίου, ὅπερ εἶχε καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην ἐκείνην βιβλιοθήκην με ἐπιγραφὴν "ἀκος ψυχῆς ἢ ψυχικὴ ἰατρεία" ὅθεν δῆλον ἕκτοτε ἤρχισαν οἱ Αἰγύπτιοι νὰ ἔχωσι γνώσεις παντοδαπὰς καὶ γλῶσταν γραπτὴν καὶ ὅποια ἄρα ἡ ἀρχαιότης.

Κτήτωρ τῆς Μέμφιδος ἀναφαίνεται ὁ Οὐχαρεὺς Μοῖρις ὁ κατασκευάσας τὴν ἐπὶ τὸν κόλπον, καὶ Σιφίαις ὁ παρὰ τῶν Ἑλλήνων Ἑρμῆς τρισμέγιστος· καλούμενος, καὶ Νεῖλος ἀρ' οὐ καὶ ὁ ποταμὸς.

Ὅλοι οὗτοι καὶ πολλοὶ ἄλλοι παρασωπώμενοι βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου ὑποτίθεται κατὰ τὸν Ὀπείριον ὡς ὑπάρχοντες ἀπὸ τὰ 2084, ἦγουν εἰς διάστημα 104 ἐτῶν· ὑπόθεσις δὲ ὅλου ἀντιβαίνουσα ὡς πρὸς τοὺς νόμους τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἱστορίας καὶ πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως· ὅθεν δῆλον ὅτι ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν ἀνάγκη νὰ ὑποδεχόμεθα τὰς δύο ἄλλας χρονολογίας, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, καθ' ἃς μόλις δυνάμεθα νὰ συμβιβάζωμεν, ὅτι αἱ Θῆβαι ὑπῆρξαν πολλοὺς αἰῶνας πρωτεύουσαι καὶ ἡ Γάνις ὁμοίως καὶ Μέμφις ἔπειτα.

Ἀπὸ δὲ 2084 — 1825 Π. Χ. ἦγουν 260 ἔτη αὕτη εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν λεγομένων νομαδῶν βασιλέων οἵτινες Ἄραβες ὄντες ἐκυρίευσαν εἰσβαλόντες τὴν κάτω Αἴγυπτον, καὶ ἐδυναστεύσαν, ὅσον εἴρηται, ἀνωτέρω. Ἐπὶ ἐνός δὲ τούτων τῶν νομαδῶν Φαραὼ ἔτυχε νὰ ὑπάγῃ ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς θέλομεν εἰδεῖ ἀκολουθῶς.

Ἀπὸ δὲ τὰ 1825 ὁ Θέτμοσις αὐτόχθων βασιλεὺς τῆς Μεσαίης Αἰγύπτου διώξας τοὺς νομάδας ἦνυσε πάλιν τὴν Αἴγυπτον εἰς ἓν ἐντόπιον κράτος, καὶ ἕκτοτε πάλιν ἐξηκολούθηον διαδοχικῶς ἐντόπιοι βασιλεῖς. Ἐπὶ ἐνός δὲ τούτων ἐχρημάτισεν ὁ Ἰωσήφ, ὡς εἶναι γνωστὸν, καὶ μετώκισεν ἡ τοῦ Ἰακώβ οἰκογένεια εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὴν γῆν Γουσέμ συγκειμένην ἀπὸ πρόσωπα περίπου 72 ἧτις καὶ ἐμόρφωσεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὡς θέλομεν, ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰδεῖν. — Εἰς ἐκ τούτων εἶναι καὶ ὁ Ἀμένοφις, ὁ ὑποστὰς τὰς δέκα πληγὰς καὶ καταποντισθεὶς πανστρατιᾷ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Μωϋσῆς ἠλευθέρωσε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Συνέβη δὲ τοῦτο 1510 Π. Χ.

Τοῦ δὲ Ἀμενόφις τούτου ὑπῆρξε, λέγουσι τινὲς, υἱὸς ὁ περίφημος ἐκεῖνος Σέσωστρις ὁ τὴν Αἴγυπτον

βελτιώσας εἰς γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν καὶ τακτοποίησιν καὶ δόξαν, ὁ μέγας ἐκεῖνος κατακτητὴς, καθ' Ἡρόδοτον καὶ μόνος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ὁποίου αἱ κατακτήσεις συναπέθανον διὰ τοῦτο μαζύ. — Ἄλλοι δὲ πρεσβεύουσιν, ὅτι ὁ Σέσωστρις εἶναι ὁ ἐπὶ Μωϋσέως αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ τοσαῦτα παθὼν καὶ καταποντισθεὶς, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο ὑποθέσεις αὗται εἶναι πάντῃ ἀπίθαναι καὶ ἀφιλόλογοι, ὅπως εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑβραίων ἀποδειχθήσεται· λείπεται ἄρα ὅτι ὁ Σέσωστρις ὑπῆρξε πρὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀμενόφις πολλὰς ἢ ὀλίγας γενεὰς ἀδελφον.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης (ἀπὸ τὰ 1570-1157) ἡ ἱστορία τοῦ Φαραὼ εἶναι ἄγνωστος· τὸσον μόνον σημειούμενον ὅτι μέχρι τοῦ 1157 ἡ Αἴγυπτος εὐνομεῖτο καὶ ἠτύχει δικουμένη θεοκρατικῶς, καὶ παρακατιόντες θέλομεν εἰδεῖ πόσους σοφοὺς πολιτικοὺς νόμους εἶχεν ἡ Αἴγυπτος, πόσον καλὴν ἠθικὴν καὶ καλὰ ἔθιμα· ὅθεν δῆλον πόσον ἡ ἐκεῖ Θεοκρατία ἦτο μετρία καὶ σοφὴ καὶ συνετὴ.

Ἀπὸ δὲ τὸ 1157 ἡ θεοκρατία φαίνεται παρακμάσασα καὶ ἤρχισε νὰ δυναστεύῃ ὁ πολιτικὸς δεσποτισμὸς, τὸν ἐχαλίνωνε καὶ περιώριζεν ἕως τότε ὁ ἱερατικὸς σωτήριος πολιτισμὸς. — Χέω καὶ Χοφρίμ, τῶν ὁποίων ἡ βασιλεία διήρκεσεν ἓνα αἰῶνα (ἀρχάμενον ἀπὸ τὰ 1157) εἶναι οἱ πρῶτοι ἐπινοήσαντες τὰς πυραμίδας καὶ τοὺς λαβυρίνθους· ὅπερ ἐπεκράτησεν ἔπειτα συρμὸς μανιώδης ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς βασιλέων.

Ἀπὸ τὰ 905 — 670 εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς Αἰγύπτου καθ' ἣν διαιρεθεῖσα εἰς 12 τμήματα, ἐδιοικεῖτο συγχρόνως ἀπὸ 12 βασιλεῖς· εἰς δὲ τούτων εἶναι ὁ Ψαμμήτιγος, ὅστις κατατρόπωσε τοὺς ἄλλους διὰ βοήθειαν Ἰώνων τινῶν καὶ Καρῶν παρατυχόντων εἰς τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου, καὶ μοναρχήσας ἔλαβεν εἰς μεγάλην ὑπόληψιν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἕκτοτε (670) ἀρχίζει ἡ Ἑλλάς νὰ ἔχῃ ἐλευθέρην κοινωνίαν μετὰ τῆς Αἰγύπτου φιλολογικὴν καὶ ἐμπορικὴν.

(Ακολουθεῖ.)

ΑΙ ΟΙΗΣΕΙΣ ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ.

==ο:==

Καὶ τῶντι μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθε νὰ χαιρετήσῃ τοὺς νεονύμφους, καὶ ἐθαύμασε διὰ τὸν ἀπλοῦν καὶ σεμνὸν τῆς Ἀρμαντίνης τόνον, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγεινεν ἀξιοσημείωτος μεταβολή. « Βλέπεις τὸ ἔργον σου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἀρμαντίνη με τὴν θελκτικώτεραν εὐπροσηγορίαν. — Τί ἔργον λέγεις! δὲν οὐνοναμαὶ νὰ ἐνοήσω τίποτε. — Μάθε λοιπὸν, ἐπρόσθε-